

Această expoziție are drept temă „urma”, cea pe care viața o lasă în sufletul nostru, cea pe care noi o lăsăm în viață.

Subiecții sunt oameni în vârstă, care și-au dus traiul la țară și care au acceptat să se destăinuie și să-l transforme pe tânărul student, venit într-un exercițiu de practică, în duhovnic.

Spovedaniile lor sunt despre muncă, sacrificii, sărăcie, suferință, abnegație, rezistență, despre viața ca traumă, cu toate strategiile supraviețuirii, însoțite de o inevitabilă substanță sufletească, a limpezirii, a împăcării, a nedumeririi, în căutarea sensului a ceea ce a fost trăit.

E vorba apoi de „apusul unei lumi”, cea a mâinilor crăpate de trudă pe care le vezi în piață, când îți faci cumpărăturile. Istorie: o lume care a trecut, cu adevărurile ei, cu oamenii ei, temerari, îndurători și temători totodată, având o clară conștiință a limitei. De aceea, nu întâmplător, unii dintre ei „ajung” în metafizic, mărturisindu-l pe Dumnezeu, spusele lor purtând pecetea unui profund simț filosofic.

Această expoziție este alcătuită din proiectele studenților aflați în anul I, reprezentând prima lor încercare de a realiza o cercetare. Ca o bornă, ca punct de plecare în formare, a nu uita că, dincolo de tot ceea ce vor învăța în școală, există omul. Nu întâmplător, pentru mulți dintre ei, lecția primită despre substanța lucrurilor a fost copleșitoare.

Ideea esențială a acestei expoziții de sociologie vizuală este aceea a spectrului realului care va să vină, inevitabil și neîndurător și pentru cei care cred că i se pot sustrage, imaginându-și că viața ar fi un spectacol și că ea începe cu internetul și se termină cu telefonul mobil.

Ștefan UNGUREAN

coordonatorul Proiectului “Dincolo de Gard”

Studenții Facultății de Sociologie și Comunicare primesc, la debutul lor academic, o provocare de cercetare a socio-umanului. Demersul metodologic vizează exersarea și îmbinarea a două tehnici atribuite tipului „calitativ”: interviul și observația instrumentală.

Interviul vizează obținerea unui produs, de acum utilizat multidiscipinar: „Povestea Vieții”. Întâmplările și circumstanțele vieții individului sunt expuse într-o „coerență internă” de însuși subiectul investigat, care le conferă cu ocazia acestui eveniment de vorbire, semnificații. Studiul narativ presupune și o etapă de identificare și interpretare a celor povestite, în cele două dimensiuni, eveniment - context asociat.

Activitatea practică respectivă îl poate ajuta pe viitorul sociolog, nu numai să interacționeze cu „celălalt” ci să obțină și să extragă informații despre realitatea socială. Premisa demonstrată este aceea că poveștile vieții pot conduce la explicarea modului cum indivizii au înțeles evenimentele, mișcărilor sociale, politicile sau cauzele altor fenomene ce marchează lumea.

A doua metodă solicită tinerilor cercetători exersarea simțurilor de observator și punerea informațiilor obținute prin verbal și non-verbal în acord cu o „reprezentare” al cărei suport material este fotografia. Și aici studentul face două demersuri. De a recupera trecutul perceput prin găsirea unui artefact al existenței (o fotografie a ceea ce a fost, dovada). Apoi trebuie să genereze, prin re-compunere, propria încadratură, plecând de la premisa că fotografia nou creată nu este atât o extensie a ochiului, o surprindere, cât o concentrare, o sinteză, a ceea ce a fost anterior perceput de simțuri și interpretat de creier. Nefiind un concurent credibil în cursa obiectivității, având capacitate de atestare relativă, FOTOGRAFIA rămâne să-și exerseze potențialul de creștere a impactului pentru mesajul ce se dorește transmis.

Ca urmare, ultimul exercițiu vizează punerea în valoare a capacității de comunicare a studentului nostru prin intermediul dimensiunii vizuale, ceea ce, implicit, vă invită la o evaluare.

Cristian BĂLĂCESCU

realizatorul expoziției “Dincolo de Gard”